

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
30. března Léta Páně 2025

SVATÝ VÁCLAVSKÝ VÍNIČE 4

DUBEN

Jarní rovnodennost

letos nastala 20. března, kdy se zároveň uzavřela série pěti Zimních večerů u sv. Václava. Děkujeme za ně členům pastorační rady a jejich přátelům, kteří přijali jejich pozvání. Začali jsme ovšem dost vlažně, jako kdyby nás téma vztahu křesťanství a ekologie představené teologem Petrem Šticou nezajímalo. Nebo že bychom se báli výčitek svědomí? Zato téma umírání se týká každého z nás zcela osobně, a tak se nás sešel plný sál (bývalá pohřební kaple) a diskutovali jsme s psychologem Martinem Loučkou o tom, jak se připravit na dobrou smrt. Téma smrti se objevilo i během lednového večera, kdy nás novinář Mikuláš Kroupa zahrnul příběhy těch, kteří vzdorovali tota-

litním režimům a z nichž někteří při tom obětovali svůj život. Ještě více jsme se smrti dotkli s biskupem a vojákem Tomášem Holubem v tématu vztahu křesťanství a ozbrojeného konfliktu. Křesťané původně použití zbraně odmítali, avšak po převzetí zodpovědnosti za společnost pochopili ochotu nasadit svůj život v obraně druhých jako projev vrcholné lásky k bližnímu. Nás

se (zatím?) naštěstí týká pouze problematika etiky daní, o níž jsme diskutovali s profesorem ekonomie Filipem Matějkou, přičemž jsme se plynule dostali k souvisejícímu tématu dárcovství. A co dál? Teď zbývá vnášet to, čemu jsme porozuměli, do naší jarní každodennosti.
MiM

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Setkání pastorační rady

Na setkání pastorační rady naší farnosti, které proběhlo v úterý 18. března, seznámil Otec Artur všechny přítomné s novými stanovami Pastoračních rad farností Arcidiecéze pražské, které vstupují v platnost od 1. dubna 2025. Tyto nové stanovy budou podrobněji projednány na příštím setkání PR.

Vzhledem k blížícímu se velikonočnímu období se pastorační rada zabývala zejména plánováním událostí spojených s tímto nejvýznamnějším křesťanským svátkem, které proběhnou v naší farnosti. Z diskuze o tom, jak co nejlépe propojit naše „dvě tak trochu oddělené farnosti“, tzn. lidi z ranní mše sv. a lidi z té dopolední, vyplynulo, že pokud chceme prožívat a slavit velikonoční období jako jedno Kristovo společenství, přizpůsobíme tomu čas bohoslužeb. Po mnohém zvažování různých variant byly stanoveny časy bohoslužeb, které

všechny proběhnou v kostele sv. Václava, viz předposlední stranu tohoto čísla Vinice.

Do konečné podoby se také ustálily termíny Farního kafe, které je nadále plánováno po obou mších sv. každou 1. a 3. neděli v měsíci, aby se tak zachovalo pravidlo 1. neděle v měsíci, které je již mezi lidmi zažitě.

Podněty, náměty, nápady či připomínky pro pastorační radu od lidí v kostele je možné vkládat do krabičky vzadu za lavicemi na stole u nástěnky, nebo je farníci a farnice mohou zasílat na e-mail: pastoracnirada@farnostvrsovice.cz

Na příštím setkání pastorační rady v úterý 15. dubna 2025 v 19.00 na faře se bude hovořit o tématu „Komunikace ve farnosti, aneb jak zajistit, aby všechny věkové skupiny byly vzájemně propojeny“.

VF

Podpora lidem na Ukrajině

Milí farníci,

v této postní době je snad opět vhodná chvíle podpořit Ukrajinu. Vítané jsou léky včetně základních (na nachlazení a bolest), jakékoli zdravotnické pomůcky (berle, ortézy, pleny pro dospělé...), spacáky, deky, dále plátěná prostěradla a povlečení (nové nebo ve velmi dobrém

stavu). Věci je možné donést do Úkrytu (Kryivky) – suterénní místnosti na adrese Štítného 38, Praha 3, kterýkoli den od 18 do 20 hodin. Moc děkuji.

Hana Řehořová

☎ 271 742 074

Farní charita

(1 Kor 13,3n)

Děkujeme za Misijní koláč, za dobroty, i finanční příspěvky. Celkem 16 325 Kč (13 975 Kč jsme dostali v hotovosti a 2 350 Kč prostřednictvím QR kódu) jsme tradičně poslali Papežskému misijnímu dílu dětí.

V sobotu 5. dubna se sejdem v sále na Dni (nejen) seniorů a nemocných. Letošním milým hostem bude P. Stanislaw Góra, náš bývalý farář. Časový průběh setkání bude následující:

- 8.00 – příležitost ke svátosti smíření
- 9.00 – modlitba růžence
- 9.30 – mše sv. s udílením svátosti nemocných
- 10.45 – beseda s P. Stanislawem Górou

- 12.00 – modlitba Anděl Páně a oběd
- 13.30–15.00 – společné pobývání, sdílení, zpívání... (prosím o informaci, pokud někdo víte o ochotném hudebníkovi, který by mohl doprovázet odpolední zpívání)

A už ve velikonoční době 25.–26. dubna pojedeme na dvoudenní pout' převážně seniorů na Velehrad, přihlášeno je i s naším p. farářem 37 osob.

Za fachu Hanka

☎ 721 444 323

✉ charita@farnostvrsovice.cz
č. účtu: 3400038319/0800

PŘEDSTAVENÍ *naší farnosti*

Rozhovor s Hankou Kučerovou Rechnerovou: Farnost jako druhá rodina

Jak jste se dostala do vršovické farnosti?

Narodila jsem se sice v porodnici, ale jinak jsem do svých padesáti pěti let žila ve Vršovcích, blízko fary. Od malička jsme s rodiči chodili do kostela, a tak se farnost stala přirozeně součástí mého života. Zažila jsem tu spoustu kněží a každá změna byla pro mě výzvou. Byli jsme si s většinou kněží blízcí a každá jejich výměna znamenala loučení s přáteli. Farnost беру jako svou druhou rodinu.

Co pro vás farnost znamenala v těžkých obdobích života?

Velkou oporu. Můj první manžel zemřel na rakovinu a o půl roku dříve odešla i manželka mého nynějšího muže. Pro nás oba to bylo těžké období, ale farnost nás podržela nejen modlitbami, ale i prakticky, dokonce i finančně. Bylo pro mě ohromně dojemné cítit podporu společenství nejen z farnosti, ale i dalších přátel. S prvním manželem jsme se stali salesiánskými spolupracovníky,

což je naše další rodinné společenství i s druhým manželem.

S ním jsme se seznámili právě díky farnosti. Předtím jsme se znali jen povrchně, ale osud nás spojil v těžkých chvílích. Oba jsme ztratili partnery a sdílená zkušenost nás přiblížila. Po čase jsme se rozhodli uzavřít sňatek a od té doby jsme spolu moc rádi již 11 let. Farnost nám byla po celou dobu obrovskou oporou.

Jak jste se dostala k charitě?

Když přišel do farnosti otec Stanislav, hledal někoho, kdo by se staral o farní charitu. A já jsem se přihlásila, aniž jsem to věděla, výměnou za činnost v ekonomické radě. Dodnes si pamatuji jeho reakci: „To je neuvěřitelné, já se za to už týden modlím!“ Takže jsem se pustila do organizace pomoci lidem v nouzi.

Jaké všechny aktivity charita zastřešuje?

Naše farní charita pomáhá lidem ve finanční nouzi, podporujeme samoživitelky, organizujeme sbírky oblečení a obuvi pro lidi bez domova a další příležitostné sbírky, spolupracujeme se sociálními pracovníky městské části Praha 10. Snažíme se pečovat o potřebné lidi návštěvami, zařizováním potřebných záležitostí a nákupů, organizujeme páteční bohoslužby v domově pro seniory Vršovický zámek, pořádáme Tříkrálovou sbírku a Misijní koláč. Každý rok organizujeme Vánoční dárky pro seniory a rodiny v nouzi, kdy se farníci zapojují do přípravy dárek podle přání konkrétních příjemců. Dále garantujeme letní tábor pro děti, po-

máháme s dopravou seniorů do kostela, organizujeme setkání seniorů spojená s přednáškami, výlety pro seniory, cvičení pro dospělé, seniory a lidi s mírnými handicapem a další akce, např. Den seniorů a nemocných každoročně ke konci postní doby.

Jedním z projektů, na které jsem obzvlášť hrdá, je dobrovolnická péče o seniory. Máme několik lidí, kteří pravidelně navštěvují osamělé farníky, pomáhají jim s běžnými věcmi nebo si s nimi jen povídají. Tato forma pomoci je pro starší generaci nesmírně důležitá.

Jak se daří dobrovolnictví ve farnosti?

Bohužel v posledních letech lidé více darují peníze než svůj čas. A přitom právě osobní kontakt je pro lidi v nouzi nejcennější. Hledáme proto nové dobrovolníky, kteří by byli ochotní navštěvovat potřebné, pomáhat s administrativou nebo se zapojit do organizace sbírek.

Jste aktivní nejen ve farnosti, ale i ve svém soukromém životě. Jak to všechno zvládáte?

To se sama občas divím (smích). Učím na obchodní akademii, vedu farní charitu, hraji loutkové divadlo, zpívám v kostelním sboru, starám se o včely a pomáhám při organizaci poznávacích cest. S manželem právě chystáme zájezd do Gruzie nejen pro farníky. K tomu mám čtyři vnoučata, se kterými také moc ráda trávím čas.

Moje rodina hraje v mém životě pochopitelně zásadní roli. Mám tři syny a jednu dceru a čtyři vnoučata – také tři kluky a jednu holčičku. Snažím se být aktivní babičkou a pomáhat, kde je potřeba. Každý týden jezdím za dvěma

vnoučky mimo Prahu, kde moje snacha pracuje jako dětská zubařka. Další den se zase snažím věnovat druhým dvěma vnoučatům. Ráda bych více.

Kromě toho se trochu věnuji včelaření. Převzala jsem péči o včelky na Vysočině po svém tatínkovi, a i když je to někdy náročné, včeličky jsou pro mě zdrojem klidu a pokory. Moc ráda také zahradničím a velikou radost mi dělají kytičky a příroda vůbec.

Co byste chtěla farníkům vzkázat?

Abychom si nadále navzájem pomáhali, nejen finančně, ale i svým časem, laskavostí a přítomností. Farnost je rodina a rodina si pomáhá. A taky aby se nebáli zapojit do různých, i charitních, záležitostí, protože každá pomoc se počítá.

Děkuji za rozhovor!

Petra Švecová

P R O S T O R *pro sdílení myšlenek a nápadů*

Nevíte o tom?

Postní doba už se přehoupla do druhé poloviny a leckdo z nás asi má (opět po roce) výčitky, že neplní svá předsevzetí, že se zas nedaří prožívat tuto „dobu příhodnou a čas spásy“ (2 Kor 6, 2) lépe a duchovněji. Útěchu nad touto vlastní nedostatečností či nedokonalostí můžeme najít v textech, které jsme slyšeli už o 2. neděli postní. Trojice učedníků se s Ježíšem sápe na horu pomodlit se. Z textu neplyne, že by Ježíšovým záměrem bylo, aby se modlili s ním. Snad měli být jen svědky jeho modlitby. Nicméně evangelista konstatuje, že tvrdě usnuli, doslova byli obtíženi spánkem (Lk 9, 32). A podobně dopadl Abrám v prvním čtení téže neděle, když podle Hospodinova příkazu vzorně připravil obětní zvířata a vytrvale od nich odháněl dravce, až pak k večeru upadl do hlubokého spánku. Navíc ho pojala hrůza a velká temnota, někteří překládají tíseň (Gn 15, 12). Tedy spánek

z vyčerpání, frustrace, deprese z toho, že nejsme schopni dostát nárokům, které jsou na nás kladeny, a že nevidíme perspektivu, což byl případ v tu chvíli stále ještě bezdětného Abráma.

Útěchu můžeme najít už v onom prazvláštním rituálu, který je v Gn 15 popsán. Ve starověku byl prý běžný takový způsob uzavírání smluv, kdy smluvní strany procházely mezi rozpůlenými zvířaty. Mělo to naznačit, že se zavazují plnit smlouvu za každou cenu – tedy i za cenu vlastního sebezničení. Právě to symbolizovala zabítá zvířata. Zde ale čteme, že mezi rozpolcenými zvířaty prošel (v podobě ohně) jen Hospodin, nikoli Abrám (Gn 15, 17). Smlouva mezi Bohem a člověkem, uzavřená původně s Abrahámem a obnovená Kristem, je totiž vlastně jednostranná. Garantuje ji jen Bůh, zatímco druhá smluvní strana – člověk – se připojuje vírou. Předmětem této smlouvy není nic jiného než život.

Vědomí, že se nám nedaří ji plnit – tedy žít naplno, dokonale a bezchybně – nás nemusí drtit. Ručitelem života a jeho budoucnosti je Bůh.

To se projevilo velmi konkrétně v příběhu o cizoložnici (Jan 8, 1-11), který uslyšíme o 5. neděli postní. Vzorní věřící pro ni neměli východisko, protože znali jen logiku viny a trestu, kterou uslyší i Ježíš při svém vlastním procesu: My máme zákon, a podle toho zákona musí zemřít (Jan 19, 7). Přitom jistě museli znát Izaiášův prorocký výrok, který zazní v 1. čtení: Toto praví Hospodin, který razí cestu mořem, dravými vodami stezku: Nevzpomínejte na věci dřívější, o minulosti nepřemýšlejte. Hle, činím něco docela nového a už to raší. Nevíte o tom? (Iz 43, 16.18-19a)

Tak nadějeplný výrok o tom, že Hospodin vidí vždy východisko! I tam, kde podle lidských měřítek už žádná perspektiva není. Ježíš nebagatelizuje hřích. Netvrdí, že cizoložnice nic neprovedla, ale že i ona může mít budoucnost: Ani já tě neodsuzuji, jdi a už nehřeš (Jan 8, 11). Hřích patří do minulosti a tam je třeba ho pomocí milosrdného odpuštění odkázat.

To, co vidíme na příběhu o hříšnici, může platit jistě i v mnoha jiných situacích, přičemž nikdo rozumný ho nebude vykládat jako popření justice. Ten příběh by se ovšem nestal evangeliem, kdyby farizeové a zákoníci, kteří ženu přivedli, Ježíšovu výzvu nepochopili a nevzali vážně. Do světa tu probleskla spravedlnost Božího království díky lidem, kteří Ježíšovo slovo vztáhli na sebe a nechali se jím proměnit. Vzdali se role soudců, protože jim došlo (těm starším nejrychleji), že jsou hříšníky také, byť ne tak zjevným způsobem. Známe z historie a vidíme i dnes, kam to vede, když si někdo o sobě myslí, že je lepší než ti druzí. Kolik to stojí utrpení a životů, když si někdo umane, že ty prohnílé hříšníky okolo sebe musí napravit a svět od nich očistit...

Mimochodem, poznámka pod čarou: Je příznačné, že předvedena byla jen žena. Přitom podle zákona, na který se odvolávali, měli být potrestáni oba, tedy i muž-cizoložník (Lv 20, 10; Dt 22, 22-24). Možná se tu nechtěně odráží ono „staré dobré“ přesvědčení, že muž je po všech stránkách lepší než žena. Ale Bůh činí věci nové. Nevíte o tom?

Jan Rückl

Pokora – první ze sedmi křesťanských ctností

*Račiz tedy, milý Pane,
obdařiti pokorou mne,
svou milost se mnou konati,
v lásce své dej setrvati.*

tek 6. března při setkání naší katolické farnosti, husitské obce a evangelického sboru. Píseň je ze zpěvníku Jana Ámose Komenského z roku 1659.

Z kající písně *Soudce všeho světa, Bože* ..., kterou jsme zpívali na Ekumenické bohoslužbě s udílením popelce ve čtvr-

Pokora patří k nutné výbavě pro život s Bohem a s druhými lidmi. Vede k bytí v pravdě a zároveň znamená nezapo-

mínat, že jsme utvořeni z prachu země, v němž se zas obrátíme, jak je nám každoročně připomínáno při udílení popelce.

Pokora znamená vědět, jací jsme doopravdy: jsme prach, který tím, že jej uhnětl Bůh v krásu našeho svobodného bytí, získal nezměrnou cenu a nevyčíslitelnou hodnotu. Tím nejlepším vodítkem k pravé pokoře, k vědomí vlastní ceny je samotné jednání Boha vůči lidem. „Klíčové dění celého Písma vypráví o Božím sklonění se k člověku, o Božím sestoupení a sestupování, o tom, že styk člověka s Bohem je dílem laskavého Boha, který nezůstal člověku vzdálen, ale z vlastní iniciativy přišel na doslech, dohled, ba v Kristu dokonce na dosah, aby pomohl a zachránil,“ vysvětlil biblista a teolog Jan Heller.

O tom, že na tento příklad „božské“ pokory lidé často ani nedohlédnou a pleťou si pokoru s úkorností a sebeponížením, hovoří rektor kostela bosých karmelitánů u Pražského Jezulátka P. Pavel Pola: „Do pokory nás uvádí Boží velikost...“ Bůh nás absolutně převyšuje a zároveň se k nám sklání, je nám blízký, je soucitný, milosrdný. „Pokora je vědomí svého vlastního místa před Bohem,“ říká P. Pola a připojuje jednu prastarou židovskou moudrost: „Jeden rabín doporučoval mít v kapsách dva papírky. V levé kapse lístek, kde je napsáno: „nejsi nic, jsi prach!“ V pravé kapse vzkaz: „jsi obraz Boží!“ A člověk si má vytahovat jeden či druhý papírek podle toho, na kterou stranu ho zrovna životní situace vychýlila. Když propadá malomyslnosti, má se povzbudit tím, že je Božím obrazem, a připomenout si svou důstojnost, a když začíná nosit

nos moc nahoru, má si připomenout, že je prach...”

Jaké je místo pokory v mezilidských vztazích? „V mezilidských vztazích tvoří pokora základ vztahu. Přece nikomu z nás není dobře s člověkem, který je namyšlený, nepustí nás ke slovu, přehlíží nás, nevšímá si nás. Nebo když se před námi bude pomalu plazit. Ani v jednom případě nám nebude dobře, vztah vyžaduje rovnost a pravdivost.“

Následující text je výňatek z rozhovoru s Mireiou Ryškovou, teoložkou a biblistkou z pražské Katolické teologické fakulty UK (*Poslání, které přijal*; vyšlo v Katolickém týdeníku v postní době 2021) o biblických odkazech ohledně Spasitelovy pokory:

„Ježíš je pokorný už svým bytím. Přijímá ho se vším všudy od narození až do smrti. To se projevuje třeba tím, že se až do svého veřejného vystoupení podřizoval svým rodičům, že se na jeho počátku nechává křtít od Jana, ač je bez hříchu. Projevuje se to však také tím, že bere lidi kolem sebe jako sobě rovné, diskutuje s nimi, sdílí s učedníky svůj život, dělí se s nimi o své charisma. Přijímá také lidi na okraji, nestraní se jich, nýbrž s nimi jí a pije, tráví s nimi čas, je mu s nimi dobře. Všímá si žen. Nenárokuje si nic. Ježíš svým vjezdem do Jeruzaléma na hřbetu oslátky navazuje na prorockou tradici (Zach 9, 9), kdy příjezd panovníka na oslu znamená nastolení spravedlnosti, pokoje a míru. Nejde tedy o slávu, nýbrž o zvěstování, symbol, že nastává nový čas. Osel byl zvíře používané k práci, k transportu věcí a lidí, tedy k mírovým účelům. Kůň byl naproti tomu symbolem postavení, moci a války. Ježíš je pokorným

a spravedlivým králem, jeho vítězství je vítězstvím sebedarující lásky. Vjíždí do Jeruzaléma a ví, co ho tam čeká. Ví, že bude muset čelit nenávisti, strachu, úkladům, zradě, nespravedlnosti, odsouzení a nakonec smrti. A přesto před tím necouvne, nesnaží se vyhnout konfrontaci s hříchem. To je pokora ve vztahu k poslání, které přijal, i ve vztahu k tomu, kým je poslán. Tuto pokoru vidíme i v jeho modlitbě v Getsemanech. Jeho výkupná smrt na kříži je pro nás výzvou, abychom přehodnotili vlastní

priority, chceme-li být Ježíšovými učedníky a následovat ho na cestě k Bohu a lidem.“

Na závěr připomínám nejstarší českou postní píseň *Kristus příklad pokory* (napsal Lukáš Pražský před rokem 1501). Zpívejme nebo čtěme si tyto starobylé písně při rozjímání ve zbývajícím čase do Velikonoc. Ukazují, že po pokoře touží lidé odedávna.

Jana Gottwaldová

P O Z V Á N Í *na duben a květen*

Ve čtvrtek 3. dubna zveme na setkání **Klubu seniorů** v 9 hodin ráno na faru u sv. Mikuláše, hostem bude Milan Mrázek, pastor Evangelické církve metodistické v Praze 10 Strašnicích.

V sobotu 5. dubna pořádá naše Farní charita **Den seniorů a nemocných**, který proběhne v kostele sv. Václava na Čechově náměstí, kde bude hostem P. Stanislav Góra.

Od neděle 6. dubna až do června bude probíhat **Farní kafe** dvakrát měsíčně po obou mších svatých, a to vždy 1. a 3. neděle v měsíci. Prosíme dobrovolníky, kteří farní kafe připraví, aby se zapsali do tabulky, kterou najdou vzadu za lavicemi na stolech.

V pátek 11. dubna proběhne **Postní duchovní obnova**, jež začne mší svatou v 18 hod. v kostele sv. Václava, po ní budou následovat přednášky v sále od 18.45 hod. Doporučujeme začít duchovní obnovu pobožností Křížové cesty v 17.15 hod.

V sobotu 12. dubna v čase 9.00 – 12.00 hod. je plánován **jarní úklid kostela** sv. Václava včetně oběda na závěr pro všechny přítomné.

Na Květnou neděli 13. dubna v 17.00 hod. se koná **Velikonoční koncert duchovní hudby** v kostele sv. Václava. Sbor SUDOPu se sólisty a varhanami zpívá s naším chrámovým sborem pod vedením dirigenta Václava Adamce. Vstupné je dobrovolné, jste srdečně zváni.

V pondělí 14. dubna bude od 16.00 do 19.00 hod. **příležitost ke svátosti smíření** v kostele sv. Václava.

Ve středu 16. dubna od 16.30 do 17.15 srdečně zveme na „**dětskou**“ **křížovou cestu** se symboly v kostele sv. Václava; děti cca od 5 do 10 let, křížovou cestu povede Anička Kalcovská.

Na Zelený čtvrtek 17. dubna se od 20.00 do 23.00 hod. uskuteční společná **večeře s hodem beránka**; k účasti je třeba se přihlásit předem, příspěvek činí 350 Kč za osobu, viz informace níže.

V pátek 25. a v sobotu 26. dubna je plánován dvoudenní **výlet pro seniory** na Velehrad s Otcem Arturem.

V neděli 27. dubna od 16.30 srdečně zveme děti a rodiče na vršovickou faru na **představení loutkového divadla Čarovná píšťalka aneb jak Kašpárek přemohl strašného draka**.

V neděli 11. května proběhne **biřmování** během mše sv. v 10 hod. v kostele sv. Václava; bude 5 biřmovanců.

V neděli 18. května bude při mši sv. v 10.30 **první svaté přijímání**.

V pátek 30. května je plánován **Pánský klub** v čase 19.00 – 21.00 hod.

V sobotu 31. května proběhne **Farní výlet**; podrobnosti najdete v květnové Vinici.

Pozvání ke slavení Ježíšovy večeře s hodem beránka

Po obřadech Zeleného čtvrtku **17. dubna** se v sále kostela u sv. Václava uskuteční – podobně jako loni a předloni – společná večeře s hodem beránka, spojená s řadou symbolických úkonů, včetně poukázání na jejich biblické a liturgické souvislosti. Večeře bude trvat přibližně **od 20 do 23 hod.** a po ní bude ještě možnost ke krátké adoraci v „Getsemanské zahradě“.

K účasti na večeři **je třeba se přihlásit předem**, a to do 5. neděle postní 6. dubna, nebo do obsazení kapacity sálu. Příspěvek činí cca **350 Kč za osobu**. Další informace a zapsání na seznam účastníků vyřizuje **Pavla Edita Herciková**, osobně vždy po druhé nedělní mši, nebo mailem na adrese **pavla.edit@gmail.com**.

Křížová cesta na Petříně

Mariina legie srdečně zve na **velkopáteční křížovou cestu** na Petříně **18. dubna**. Začneme ve 12 hodin modlitbou Anděl Páně u kostela sv. Karla Boromejského, pokračujeme k soše

Panny Marie z exilu a dále křížovou cestou až na vrchol Petřína. Prosíme kancionály s sebou. Informace: Hana Řehořová, tel. 271 742 074.

Pořad bohoslužeb na konci doby postní a o Velikonocích

Květná (Pašijová) neděle 13. dubna – 10.00 mše sv. s žehnáním ratolestí a zpívanými pašijemi

Velikonoční triduum a pořad bohoslužeb o Velikonocích:

Zelený čtvrtek 17. dubna – 18.00 mše sv. na památku Večeře Páně

Velký pátek 18. dubna – 17.00 Křížová cesta, v 18.00 Velkopáteční obřady

Sobota 19. dubna – 20.00 Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – Velikonoční vigilie, následuje agapé

Neděle 20. dubna – 10.00 Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – slavná mše svatá

Velikonoční pondělí 21. dubna – 8.30 mše svatá

Pořad bohoslužeb a další základní informace

neděle	8.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha),
neděle	10.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha; rodiny s dětmi)
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
středa	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
pátek	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
sobota	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)

Svatost smíření / duchovní rozhovor

Příležitost k setkání s knězem a k svátosti smíření je vždy půl hodiny přede mší svatou v kostele sv. Václava (středa, neděle), nebo po dohodě s farářem.

Kontakty

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Číslo účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800

Informační servis farnosti

(nedělní ohlášky, farní web a facebook, sekce „Pozvání“ ve farním časopise)
obstarává Věra Fritzová

☎ 776 221 477

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.

☎ 607 084 855

✉ farar@farnostvrsovice.cz

Výpomocný duchovní

P. RNDr. Mgr. Pavel Křížek

✉ pavel-krizek@volny.cz

Farní kancelář pro veřejnost

fara – Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Dary a finanční záležitosti – Ivona

Nováková

✉ yvonanovakova@email.cz

Matriky – Jana Biskupová

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz. Neprodejně, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 27. dubna 2025, příspěvky dodejte nejpozději do pátku 18. dubna. Kontakt: vinice@farnostvrsovice.cz, tel: 732 736 728. Šéfredaktor: Míla Müller ml. (MiM). Další autoři: Věra Fritzová (VF), Jana Gottwaldová, Hana Kučerová Rechnerová, Pavla Edita Herciková, Jan Rückl, Hana Řehořová, Petra Švecová. Korektura: Alena Liškay Králíková. Sazba: Marcel Kukuczka.